

hvortil endnu kommer Betalingen for Prostituerede, der ikke er opgiven. Den Indtægt, som saaledes kan tilfalde Stadslægen, er efter Fysikus's Mening imidlertid altfor ringe til, at Embedet kan ventes søgt af dygtige Læger.

Medens Amtmanden over Randers Amt har henstillet, om der ikke maatte være overveieende Grund til at lade Embedet udelte, hvad Omfanget angaar, og derimod skaffe Distriktslægen den fornødne Lettelse ved at befri ham for Byens offentlige Fattigpraxis, der anses for den besværligste Del af hans Embedsgjerning, har det Kongelige Sundhedskollegium saavel af Hensyn til den Tilvæxt i Befolkningen, som har fundet Sted i Randers Kjøbstad og i det dertil hørende Landdistrikt, hvori den nu afgaaede Distriktslæge blev ansat, som paa Grund af den forsøgede Betydning, som Tilsynet med Sundhedspleien i samme Tid har faaet, anbefalet, at der for Randers By ansættes en Stadslæge, ligesom det er sket i saagodtform alle de større Kjøbstæder i Danmark (Aarhus, Aalborg, Odense og Selsingør). Ministeriet maa ogsaa erkende, at Hensynet til en tilbørlig Baretagelse af den offentlige Sundhedspleie saavel i Randers som i det med Staden forenede Lege-distrikt gjør det nødvendigt, at Baretagelsen af de Staden vedrørende Forretninger og de øvrige i Kjøbstaden forefaldende offentlige Legeforretninger henlægges til en særskilt Embedsmand, medens de tilsvarende Forretninger for Landdistriktet blive at udføre af en særlig Distriktslæge. Paa den anden Side maatte Ministeriet holde for, at de Indtægter, som ifølge det Ovenstaaende kunne paaregnes for Stadslægen, ere saa smaa, at Embedet ikke kan ventes søgt af dygtige Læger, og man har derefter indledet Forhandlinger med Randers Byraad om at yde et Tilskud til Lægens Lønning af f. Ex. 800 Kr. aarlig, der da skulde træde i Stedet for det tidligere Honorar for Tilsyn med Byens Fattige.

Byraadet har imidlertid ikke villet indlade sig derpaa, men endog ubtalt, at det mulig vilde finde sig foranlediget til at lønne en særegen Fattiglæge, hvorved altsaa en eventuel Stadslæge vilde miste det for denne Virksomhed hidtil ydede Honorar af 200 Kr. Paa den anden Side har Byraadet dog heller ikke villet give noget bestemt Tilfagn om paa denne Maade at ville udsønde Fattigpraxis fra Distriktslægens Forretninger, hvorved umægtelig Trangen til Embedets Deling for en om end mindre Del vilde være afhjulpen.

Uagtet saaledes den Ordning, som er den sædvanlige i de større Kjøbstæder, er strandet paa Byraadets Modstand, har Ministeriet dog ikke troet at burde undlade af Hensyn til Landdistriktet at søge Embedets Deling gjenneført, idet det efter Ministeriets Formening ikke kan betvivles, at Baretagelsen af de Distriktslægen i dette paahvilende mangeartede Forretninger ikke tilbørlig vil kunne ske, naar Distriktslægen samtidig skal overtage sine Embedsforretninger i en saa stor Kjøbstad som Randers. I Genhold hertil har man derfor stillet Forslag om Oprettelse af et nyt Distriktslægeembede for Randers Landdistrikt med Bopæl enten i Randers eller paa et Sted i Distriktet efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.

ad IV. B. 3. a. Beløbet anvendes saaledes:

Løn til 2 Assistentter à 384 Kr.	768 Kr.
Løn til 1 Assistent	200 —
Tilsammen	
<u>968 Kr.</u>	

ad IV. B. 3. b. Heraf udredes:

Leie af Lokalet 200 Kr., andre Udgifter 400 Kr.

ad IV. B. 4. Af det foreslaaede Beløb vil der være at udrede følgende Tilskud:

Til en Læge i Hals	400 Kr.
— — paa Endelave	600 —

Til sidstnævnte Læge har Tilskudet hidtil kun været 400 Kr. Den for Liden paa Den fungerende Læge har imidlertid anholdt om Forhøielse af sin Løn, der nu er 1,200 Kr., og som udredes med $\frac{1}{3}$ af Statskassen, $\frac{1}{3}$ af vedkommende Amtsrepartitionsfond og $\frac{1}{3}$ af Endelave Sogn. Han har i saa Henseende bemærket, at han i det Høieste kan paaregne en Indtægt af 400 Kr. i Løs Praxis, hvorved hans samlede Indtægt altsaa bliver c. 1,600 Kr. aarlig, en Indtægt der imidlertid er altfor utilstrækkelig og usor-

At overføre . . . 1,000 Kr.